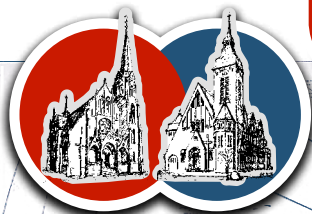

ISSN 1733-5140

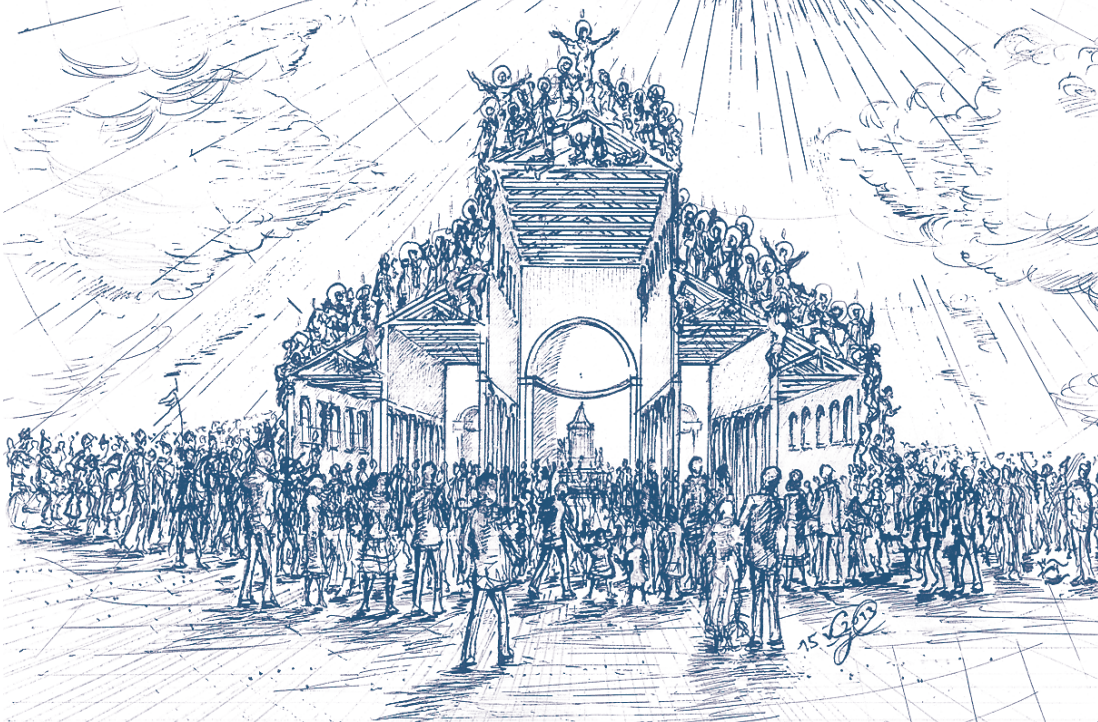
Nr 5 (199) 2013
19.05.2013 r.
Rok XIX, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Niech zstąpi Duch Twój!

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego kończy Okres Wielkanocy. Nie gasimy jednak radości ze zmartwychwstania Chrystusa. Zostaje ona przedłużona na okres, który w liturgii nazywamy zwykłym i okazujemy zielonym kolorem szat liturgicznych. Duch Pocieszyciel, którego Jezus nam posłał, rozpala tę radość ciągle na nowo, poprzez sakramenty uobecnia działanie odkupienia, udziela mocy, by trwać w nadziei, że zło zostało już pokonane i dawać innym świadectwo wiary. Wniebowstąpienie Jezusa i zesłanie Ducha Świętego łączą się z posłaniem uczniów do świata, by słowem i przykładem życia ukazywać wszystkim Radosną Nowinę. Dzisiaj to polecenie odnosi się do nas, do wszystkich, którzy wierzą, że Jezus jest Bogiem. Przykład osobistego życia i radość z przeżywania wiary, także we wspólnocie, są najskuteczniejszym środkiem ewangelizacji.

Przed nami wydarzenia, które będą okazją do umocnienia swojej wiary i jednocześnie okazania świadectwa. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, oraz odpust parafialny związany z Uroczystością Najświętszego Serca Pana Jezusa, to święta całej wspólnoty parafialnej. Przeżywaniu obu uroczystości grożą jednak pewne niebezpieczeństwa. Święto Bożego Ciała, które jest

uwielbieniem Boga za Jego obecność wśród nas w sakramentalnych znakach chleba i wina, potrzebuje głębokiej refleksji. Chodzi o to, by Ten, którego kapłan niesie w monstrancji, stawał się centrum całego życia, by Msza św. i Komunia były dobrym przyzwyczajeniem, bez którego nie wyobrażamy sobie Dnia Pańskiego, którym jest niedziela.

Drugie święto, jakim będzie odpust parafialny, przeżywa kryzys, a raczej, parafrazując myśl ks. Dziewieckiego, to parafia przeżywa kryzys. Przejawem jest niewielka liczba osób uczestniczących w wydarzeniach odpustowych, których centrum jest Msza św. zwana sumą oraz procesja eucharystyczna. W tym roku piątek po oktawie Bożego Ciała, w którym czcimy Najświętsze Serce Pana Jezusa, będzie jednocześnie dniem przeżywania odpustu parafialnego. Zachęcam do udziału we Mszy św., która będzie okazją do dziękowania Bogu za wiarę, której nam we wspólnocie parafialnej udziela i którą sakramentami i słowem buduje. Odpust to także możliwość darowania kar, które mamy do odpokutowania za nasze grzechy oraz uproszenia łask potrzebnych dla nas i całej parafii.

Świętowanie wydarzeń parafialnych przedłużymy poprzez festyn, w którym chcemy dobrze się bawić, wyrazić swoją radość i budować wspólnotę, a jednocześnie pokazać osobom, które nie mają żywego związku z parafią, że nasza wspólnota jest żywa i otwarta dla wszystkich.

Ks. Maciej Chwarścianek SDS

Drodzy Parafianie!

W jednej z pieśni religijnych śpiewamy: „Najpiękniejszy miesiąc maj, Twoją chwałą Matko łni, najpiękniejszy miesiąc maj, w nim radośniej płyną dni”. I to jest pewna prawda, miesiąc maj, jest wyjątkowy. Wszystko rodzi się do życia i zakwita. A szczególnym i najpiękniejszym kwiatem jest Maryja. Gromadzimy się wokół Maryi na nabożeństwach majowych, nabożeństwie fatimskich, aby z jednej strony wypraszać potrzebne łaski dla nas, naszych rodzin, a z drugiej strony, aby uczyć się od Maryi wiary, modlitwy, zaufania Bogu. W przeżywanym Roku Wiary, w sposób szczególny chcemy od Maryi nauczyć się co to znaczy być człowiekiem wiary.

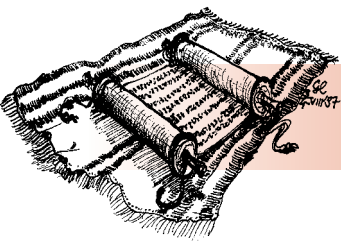
Wiara jest sprawą z Bogiem. Maryja w chwili zwiastowania ma świadomość, że oto stoi wobec Boga, że to On do Niej mówi przez anioła, proponując rzecz tak nieprawdopodobną, jak dziewicze poczęcie Syna Bożego. To wydarzenie wskazuje nam, że sprawa wiary, to sprawa z Bogiem, który do mnie przemawia. Wiara więc nie jest tradycją, ani zwyczajem. Co więcej wiara jest pozytywną odpowiedzią Bogu na skierowane do mnie Jego słowo. Sobór Watykański II naucza, że „Bogu objawiającemu należy okazać posłuszeństwo wiary” (KO 5), wypowiadając za wzorem Maryi nasze „niech mi się stanie według twego słowa (Łk 1, 38). Takie spojrzenie

na wiarę jest istotne, ponieważ wskazuje nam, że wiara to nie jest tylko przekonanie, że Bóg istnieje ani wiedza o Bogu. Wiara objawia się w uległości wobec Boga, w posłuszeństwie, w gotowości spełniania Jego woli. Stąd też nie ma ludzi wierzących, a nie praktykujących. Są praktykujący czyli wierzący i są niepraktykujący, czyli niewierzący. Jak powie św. Jakub „wiara bez uczynków jest martwa” (Jk 2, 26).

Maryja uczy nas wielkiego zawierzenia Bogu, zaufanie Mu do końca. Jeśli zaufamy Bogu, to On będzie umacniał naszą wiarę, aby była podobna do wiary Maryi i podobnie jak Jej wiara była Mu miła. Maryja w swoim życiu czyniła tylko to co było miłe Bogu, i tak jak On Tego pragnął. W tym posłuszeństwie wiary jest dla nas wielkim wzorem. I w tym miesiącu chcemy Ją w tej wierze naśladować i od Niej uczyć się zaufania Bogu.

Zakończeniem nie będą słowa bł. Jana Pawła II skierowane do nas Polaków: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła. Te słowa skierowane do Maryi przy nawiedzeniu Elżbiety ukazują Je całą drogę, drogę wiary, od zwiastowania do Kalwarii, do wiecznika Zielonych Świąt, do wniebowzięcia. Całe życie Maryi, cała ta Jej droga jest stałym postępowaniem w wierze za Chrystusem. I jak uczy Sobór Watykański II, przez tę swoją wiarę przoduje Ona całemu Ludowi Bożemu. Dziękujemy Bogu, zwłaszcza w tym maryjnym miesiącu, za to, że to postępowanie drogą wiary za Maryją stało się naszym udziałem, wiarą naszego narodu, i prośmy zarazem o to, abyśmy idąc za Je przewodnictwem nigdy nie ustawali w wierze”.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Niedziela Zesłania Ducha Świętego. W ten uroczysty dzień w Ewangelii wg św. Jana usłyszemy słowa: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21). Posłał swoich uczniów aż na krańce świata. Ale czy byliby wstanie nauczać bez pomocy obiecane go im Ducha Świętego? Święty Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian napisał: „Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus” (1 Kor 12,3b). Dlatego, żeby Apostołowie mogli głosić Dobrą Nowinę o Zbawieniu, potrzebowali pomocy Ducha Świętego.

Jezus także dał władzę odpuszczania grzechów swoim Apostołom. Tę władzę mają księża. Co nie oznacza, że Jezus posyła tylko ich, by głosili Ewangelię całemu światu. Do tego jesteśmy wezwani wszyscy. Każdy na

swoj sposób ma głosić, świadczyć o Jezusie, o Jego ogromnej miłości do nas wszystkich. Czy to w szkole, w pracy, w domu, wśród przyjaciół i znajomych mamy być Jego świadkami. Należymy do jednej wielkiej rodziny: Chrześcijanie. Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za tę rodzinę. Każdy na swój sposób ma budować tę rodzinę. Tę rodzinę św. Paweł porównuje do jednego ciała. A wiemy dokładnie, że z jakimś uszczerbkiem na zdrowiu nie jesteśmy w stanie prawidłowo funkcjonować, dlatego dbamy o nasze zdrowie. Tak samo powinniśmy dbać o Kościół, bo „wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem” (1 Kor 12,13).

Ks. Michał Gołębiowski SDS

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? [1Kor6,19]

DUCH ŚWIĘTY DUSZĄ KOŚCIOŁA

Przeżywamy uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Czas ten pobudza do refleksji i szukania odpowiedzi na pytanie, w jakich wydarzeniach mogę dostrzec działanie Ducha Świętego. Dzieje Apostolskie opisują postawę apostołów po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Są to ludzie wystraszeni, zaszczuci, pełni nieufności do swoich rodaków. Przebywali oni przeważnie razem, zamykając się przed Żydami. Żydzi nie mogli się bowiem pogodzić z myślą, że są wśród nich ludzie uznający Jezusa za Syna Bożego.

Nie pomógł nawet fakt zmartwychwstania Jezusa oraz Jego ukazywanie się apostołom. Ale przyszedł moment zesłania Ducha Świętego, kiedy zaczęły dziać się rzeczy dziwne: szum jakby uderzenie gwałtownego wichru, ukazały się też języki jakby z ognia, zebrani zaczęli także mówić obcymi językami. Po tym Piotr odważył się wraz z innymi uczniami Chrystusa wyjść z zamkniętego pomieszczenia i publicznie przemówić do zgromadzonych ludzi. Wygłosił odważnie mowę o wydarzeniach zbawczych, których

uczestnikiem był Jezus Chrystus. Dawał również świadectwo spotkania Zmartwychwstałego i napominał zebranych. Wielu słuchaczy pod wpływem wygłaszanego z mocą Słowa nawróciło się i dało się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa. Ochrzczeni jednoczyli się we wspólnotach i wspólnie wielbili Boga. Wielu ludzi spoza wspólnot odnosiło się do nich życzliwie, pragnąc także przyłączyć się do nich. Niektórzy przyjmowali chrzest z całymi rodzinami. Przed chrztem bardzo ważny był okres przygotowania chrześcijańskiego. A jak jest współcześnie?

Ja przyjąłem chrzest jako niemowlę. Był to najwspanialszy prezent od rodziców. Nie słyszałem wówczas ani Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie. W życiu chrześcijańskie wprowadzali mnie rodzice. Później wiedzę o Bogu przekazywali mi katecheci w szkole. Niepogłębianą wiarą zatrzymała się u mnie na etapie Pierwszej Komunii Św., może bierzmowania. Przerodziło się to później w całkowite odsunięcie się od Kościoła na długie lata. Moje życie chrześcijańskie ograniczało się tylko do zachowania tradycji. Dominował we mnie fałszywy wstyd przed publicznym wyznawaniem wiary, strach przed opinią kolegów z pracy i środowiska, w którym mieszkałem. Zanikła całkowicie bojaźń przed Bogiem. Na długie lata w moim życiu dominował grzech.

Bóg jednak nie zostawił mnie samym sobie. W chwilach wielkich kryzysów czułem wewnętrzne podpowiedzi, bym zaczął Go poszukiwać. Początkowo chodziłem na niedzielne Eucharystie. Później przyszedł czas na odbycia wspólnie z żoną rekolekcji małżeńskich i uczestniczenia w katechezach neokatechumenalnych organizowanych w ówczesnej mojej parafii. Zaowocowało to świadomym powrotem do Kościoła i rozpoczęciem brakującego mi katechumenatu. Będąc w Kościele i będąc otwartym na dzia-

łanie Ducha Świętego uwierzyłem, że może nastąpić we mnie przemiana. Duch Święty pozwolił mi odkryć, że jest bardzo cenną rzeczą żyć na co dzień Słowem Bożym i Liturgią we Wspólnocie. Na tych trzech podstawach oparłem własne życie. Jestem pewien, że On udziela mi swoich darów: mądrości i rozumu, rady i męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej. Problem w tym, czy chcę z nich zawsze korzystać.

W Kościele jest wiele takich osób jak ja.. Wielu przeszło czas nawrócenia, ale wielu oczekuje jeszcze na Dobrą Nowinę. Stąd istnieje potrzeba świadectwa obecności Ducha Świętego, szczególnie dzisiaj, w Roku Wiary. Po czym tę obecność w człowieku poznamy? Po owocach Ducha Świętego. Są nimi: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i opanowanie. Nikt bez pomocy Ducha Świętego nie można wyznać, że Jezus Chrystus jest Panem. Ja tego doświadczyłem i jestem dzisiaj tego pewien, że mocą sprawczą mojej przemiany był Duch Święty, który mi towarzyszy od momentu chrztu św. A jeśli jest On obecny we mnie i obecny w każdym ochrzczonego, to jest także obecny w Kościele świętym.

Błogosławiony Jan Paweł II przyrównał obecność i działanie Ducha Świętego do duszy w ciele człowieka; to Duch Święty jest duszą Kościoła, czyli Duszą Mistycznego Ciała Chrystusa. Od jego Zesłania tak naprawdę rozpoczyna się działalność Kościoła, rodzi się Kościół.

O tych faktach przypomina dzisiejsza uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

Zbigniew Stachurski

*) katechumenat – czas wtajemniczenia chrześcijańskiego przed otrzymaniem chrztu.

Chrzest dzieci ze swej natury wymaga katechumenatu pochrzcielnego. Nie chodzi tylko o późniejsze nauczanie, lecz także o konieczny rozwój łaski chrztu w miarę dorastania osoby [KKK 1231].

Maryjne ścieżki wiary

Rozważania na Rok Wiary – cz. 9

Jako chrześcijanie na drodze naszej wiary umacniani jesteśmy przykładami niezliczonych świadków wiary. Spośród nich szczególne miejsce zajmuje Dziewica Maryja. Ona to – jak uczy Katechizm Kościoła Katolickiego (148) – urzeczywistnia w sposób najdoskonalszy posłuszeństwo wiary, czyli wolne poddanie się usłyszанemu słowu Boga. Spojrzenie na Jej życie odsłania przed nami dynamikę wiary. Czego więc uczy nas wierzących ta, o której św. Elżbieta powiedziała: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana” (Łk 1,45)?

Od „Jakże się to stanie...” do „Niech mi się stanie...”

Wczytując się w historię Zwiastowania, kiedy to w Nazarecie pojawia się anioł Gabriel, widzimy wielki szacunek Boga względem Maryi. Nie wdziera się przemocą do Jej życia, ale objawia z wielką delikatnością swoje zamiary. Bóg doprowadzając Maryję do decyzji zawierzenia słowom anioła Gabriela pozwalał jej mieć wątpliwości, pozwalał dojrzeć, pytać. Boga nie dziwiło jej zmieszanie na słowa anioła, nie dziwiło Go rozważanie w sercu Maryi sensu tych słów, nie dziwiło Go pełne zdumienia pytanie: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” Bóg pozwalając jej pytać, przeżywać wątpliwości, doprowadza ją do pokornego fiat, kiedy w głębokim zawierzeniu wypowiada „niech mi się stanie według twego słowa”. To wydarzenie jasno pokazuje, że na drodze wiary

Bóg zawsze działa z wielkim szacunkiem wobec człowieka, zaprasza, puka do serca... i oczekuje wolnej decyzji zawierzenia.

Wierne „tak” wobec Boga wpisane w codzienność

Decyzja wiary nie jest nigdy aktem jednorazowym. Jest raczej drogą, na której wzywani jesteśmy do odkrywania głosu Boga w naszej codzienności i kroczenia za nim. Dokonuje się to zawsze w związku z konkretnymi wydarzeniami; w „tu i teraz” naszego życia, a nie w teoretycznym rozważaniu przy biurku czy w jakiejś życiowej próżni. Życie Maryi było konsekwentnym podążaniem drogą wyznaczoną przez to wypowiedziane Bogu „tak” w Nazarecie. Wierząc, że u Boga nie ma nic niemożliwego, Maryja przez całe swoje życie wiernie i wytrwale szła drogą wskazaną przez Boże słowo – „niech mi się stanie według twego słowa” (Łk 1,38). Wytrwałość w wierze wyznanej w Nazarecie przebija się z każdego wydarzenia opisanego na kartach Pisma Świętego. Każde wydarzenie, w którym pojawia się Maryja, jest w jej postawie potwierdzeniem owego fiat z Nazaretu. Mówiąc Bogu w Nazarecie „tak” zgodziła się na wszelkie konsekwencje tego słowa, mimo że ich do końca nie znała. Maryja wytrwale mówi Bogu fiat wobec wydarzeń zarówno radosnych, jak i bolesnych swojego życia.

Maryja wytrwale mówi Bogu „tak” wobec radosnego faktu narodzin Jezusa, zmaconego

jednak troską, „gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie” (Łk 2,7); wobec zadziwiającego nawiedzenia Mędrców ze wschodu, którzy przyszli oddać pokłon jej Synowi (Mt 2,10-11). Nie wycofuje się wobec zapowiedzi Symeona, który mówi, że miecz boleści przeniknie jej serce (Łk 2,35) oraz wobec konieczności pośpiesznej ucieczki do Egiptu i życia na wygnaniu (Mt 2,13-15). Idzie drogą wiary wobec trudu poszukiwań zagubionego dwunastoletniego Jezusa w świątyni i nie do końca zrozumiałej Jego odpowiedzi, że winien być w tym, co należy do Jego Ojca (Łk 2,41-49).

Trudnym, ale i tym bardziej wartościowym jest to posłuszeństwo w wierze wtedy, gdy misja Jej Syna wkracza w decydujący etap. Jakże jest wymowna ta wierność Maryi wobec niezrozumienia Jej Syna przez swoich w Nazarecie, gdy przyszedłszy do swego domu był przez nich odrzucany, a nawet wyrzucony z miasta i wyprowadzony na stok góry, aby Go stamtąd strącić (Łk 4,28-30); gdy mówiono nawet o Nim, że „odszedł od zmysłów” (Mk 3,20-21).

Wiara hartowana w ogniu

Wiara nie zwalnia z trudów i udziału w krzyżu. Daje pewność, że są one objęte Bożą obecnością i nie pozostajemy w nich osamotnieni. W życiu Maryi widzimy to szczególnie wyraźnie, gdy stoi pod krzyżem, na którym umiera Jej Syn (J 19,25-27). Wtedy to pokazała, że mówiąc Bogu „tak” trzeba być wytrwałym i wiernym w tym słowie do końca. Pod krzyżem Maryja pokazuje, że wiara stając wobec wydarzeń beznadziejnych po ludzku i przegranych nie musi się załamać, ale może trwać. Ona wskazuje, że za boleścią krzyża jawi się radość poranka Zmartwychwstania.

Wiara Maryi, ta z Nazaretu, była wiarą, która cały czas się pogłębiała. A pogłębiała się nie przez co innego, jak przez wydarzenia, w których potrafiła odczytać głos i wolę Boga. Wydarzenia te nie były łatwe.

Ale to pokazuje, że wiara, aby dojrzeć, musi przejść przez wiele prób, aby mogła okazać się silniejsza od wszelkich niesprzyjających okoliczności, jak żelazo hartowane w ogniu. To właśnie w chwilach prób i doświadczeń mamy szczególną możliwość potwierdzenia naszej wiary, którą tak łatwo jest nam wyznawać w chwilach powodzenia, zdrowia, gdy wszystko idzie po naszej myśli.

Maryja potrafiła wytrwale mówić Bogu „tak” wobec różnorodnych wydarzeń swojego życia, gdyż „zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu” (Łk 2,19.51). To było podstawą jej wytrwałości w wierze; dzięki temu potrafiła rozpoznawać w życiu codziennym głos Boga i iść za nim. To jest dla nas niezastąpiony wzór wytrwania w wierze, spoglądania z wiarą na nasze życie, na wydarzenia, które je tworzą.

Ks. Roman Stupek SDS

Duchowe drogowskazy ojca Franciszka Jordana (cz. 7)

Mam ufność w Panu!

Wszyscy bez wyjątku powinniśmy stać się świętymi. Pan udziela nam chętnie swej łaski. Z drugiej strony musimy pamiętać i być przekonani, że z reguły nie osiąga się świętości nagle, lecz przez długotrwałe staranie i wysiłek oraz że łączy się ona z różnymi małymi upadkami w niedoskonałości, a nawet niekiedy z grzechami lekkimi. Nie zniechęcajcie się jednak! Ja muszę stać się świętym: niech to kosztuje ile chce. Mam ufność w Panu! On da mi siłę, a ja mam mocną nadzieję, że stanę się świętym.

NOWY SZTANDAR Królowej Różańca Świętego

Z inicjatywy członków Żywego Różańca, został wykonany sztandar parafialny Królowej Różańca Świętego. Inicjatywa zrodziła się z potrzeby posiadania sztandaru parafialnego. Członkowie Żywego Różańca, aby zebrać fundusze na jego wykonanie, oprócz własnych ofiar, przeprowadzili kiermasz książki religijnej, oraz sprzedawano

Pierwsze nabożeństwo fatimskie 13.05.2013 w kościele JTiAP. Fot. ks. Rafał Masarczyk.

palmy. Dzięki ofiarności parafian udało się zebrać sumę, za którą zamówiono sztandar. Poproszono o jego wykonanie siostry zmarłych z Poznania, które zaprojektowały szczególnie dla nas wizerunek Matki Bożej Fatimskiej i ręcznie go wyhaftowały.

Uroczyste wniesienie oraz poświęcenie sztandaru miało miejsce w uroczystość NMP Królowej Polski, 3 maja, podczas mszy św. o godz. 8.30. Po raz pierwszy, sztandar był niesiony w procesji światła podczas nabożeństwa fatimskiego 13 maja br.

Dziękujemy wszystkim, dzięki którym posiadamy, tak piękny sztandar.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

O Matko
Fatimskiego orędzia:

„czyńcie pokutę,
nawróćcie się,
trwajcie
na modlitwie,
by świat ocalić”.

Spójrz Matko
– oto jesteśmy.

(Apel Fatimski)

NABOŻEŃSTWA FATIMSKIE 2013

w kościele św. Judy Tadeusza
i św. Antoniego Padewskiego
w Obornikach Śl. przy ul. Trzebnickiej 35

14 czerwca – 13 lipca – 13 sierpnia
– 13 września – 12 października

Zapraszają księża salwatorianie

Obchody św. Floriana

Obchody święta św. Floriana w kościele JTiAP.
Fot. ks. Rafał Masarczyk.

Boże Ciało

Boże Ciało? To taka nasza polska ludowa pobożność. Sztandary, obrazy, sypanie kwiatków i żadnego głębszego sensu – usłyszałam kiedyś przed procesją. Czy tak jest rzeczywiście?

Święto to ma długą tradycję i bynajmniej nie wywodzi się z Polski. Bezpośrednią inicjatorką jego ustanowienia była św. Julianna z Cornillon (1193–1258), przeorysza klasztoru augustianek. W roku 1245 Chrystus objawił się jej, żądając stanowienia święta ku czci Eucharystii. Kościół od XII wieku obchodzi uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, czyli – według bardziej znanego określenia łacińskiego – uroczystość Corpus Domini (Boże Ciało). Uroczystość została ustanowiona przez papieża Urbana VI w 1264 roku.

Mimo to można sobie zadać pytanie, po co w ogóle istnieje osobne święto. Eucharystia została przecież ustanowiona w Wielki Czwartek i właściwie tym dniu Kościół obchodzi jej pamiątkę. W liturgii Wielkiego Czwartku sakrament ten jest jednak otoczony milczeniem. Nie jest to odpowiedni czas na przejawy ludowej pobożności eucharystycznej.

Chrześcijanie otaczali Eucharystię tak wielki kultem, że – między innymi za sprawą wspomnianej wcześniej objawień Julianny z Cornillon – postanowiono wprowadzić specjalne święto – nawiązujące do Wielkiego Czwartku, ale osobne.

Papież Jan Paweł II w 2001 r. w homilii w uroczystość Bożego Ciała powiedział:

„W uroczystość Bożego Ciała powracamy do owego Czwartku, który wszyscy nazywamy „Wielkim” – do dnia, w którym Odkupiciel po raz ostatni obchodził Paschę z uczniami: była to Ostatnia Wieczerza – do-

pełnienie żydowskiej wieczerzy paschalnej i początek liturgii eucharystycznej.

Dlatego Kościół już przed wiekami wybrał czwartek, by obchodzić uroczystość Bożego Ciała – święto adoracji, kontemplacji i uwielbienia. Święto, podczas którego Lud Boży gromadzi się wokół najcenniejszego daru pozostawionego nam w dziedzictwie przez Chrystusa, wokół Sakramentu Jego obecności, i wielbi go, chwali w pieśniach, niesie go w procesjach ulicami miast”.

Pierwsza wzmianka o procesji w to święto pochodzi z Kolonii z roku 1277. Od wieku XIV spotykamy się z nią w Niemczech, Anglii, Francji, Hiszpanii i w Mediolanie. Od wieku XV przyjął się w Niemczech zwyczaj procesji do czterech ołtarzy. Po raz pierwszy z procesją Bożego Ciała na terenie Polski spotykamy się już w XIV wieku w Płocku i we Wrocławiu.

A jaki jest sens procesji? Jan Paweł II wyjaśnia: „Są one niezwykle wymownym świadectwem prawdy, że Pan Jezus, ukrzyżowany i zmartwychwstały, nadal idzie po drogach świata i przez tę swoją „wędrowną” obecność przewodzi pielgrzymce kolejnych pokoleń chrześcijan: umacnia wiarę, nadzieję i miłość; pociesza w utrapieniach; podtrzymuje w dążeniu do sprawiedliwości i pokoju (...). W Eucharystii Jezus przyłącza się do nas – tak jak przyłączył się do uczniów zmierzających do Emaus (...)” („Wymowa procesji Bożego Ciała” – rozważanie podczas modlitwy Anioł Pański z 14 czerwca 1998 roku).

Jesteśmy „ludem wędrującym”, zmierzającym do naszej niebieskiej ojczyzny. W drodze posilamy się Ciałem i Krwią Chrystusa. Procesje w święto Bożego Ciała szczególnie tę prawdę podkreślają.

Opracowała A. Dudek

Wierzę w Boga... Stworzyciela nieba i ziemi, rzeczy widzialnych i niewidzialnych

(Kazanie wygłoszone w ramach obchodu Roku Wiary, Oborniki Śl. 28 IV 2013)

Refleksja nad kolejnym artykułem naszej wiary, dotyczącym prawdy o tym, że Bóg jest Stworzycielem, nie może pominąć pierwszych stron Pisma świętego, gdzie kwestia początków jest opisana. Przez znany wszystkim wierzącym biblijny opis o stworzeniu świata autor Księgi Rodzaju pragnie przekazać nie tyle szczegółowy harmonogram Bożego dzieła stwarzania, lecz ukazać pochodzenie i wartość tego wszystkiego co istnieje.

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1,1). Biblijny zwrot „niebo i ziemia” wyraża wszystko to, co istnieje, rzeczy widzialne i niewidzialne. To pierwsze zdanie opisu stworzenia wskazuje więc, że u początku tego wszystkiego co istnieje stoi „Ktoś”; jest Autor tego wszystkiego, co istnieje. Świat nie jest dziełem przypadku, lecz mówi o swoim Autorze. Piękno i harmonia świata stworzonego mówi o pięknie i wielkości jego Stwórcy. Tę prawdę dobitnie wypowie potem autor księgi Mądrości: „Głupi już z natury są wszyscy ludzie, którzy nie poznali Boga: z dóbr widzialnych nie zdołali poznać Tego, który jest, patrząc na dzieła nie poznali Twórcy (...). Bo z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13,1.5).

„Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam (...). Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1,26-27). Spośród całego stworzenia jedno jest wyjątkowe – człowiek. Jest on koroną stworzenia, zwieńczeniem tego Bożego trudu. Ta wyjątkowość związana jest z faktem, że jako jedyny uczyniony został na obraz Boży. Żadne inne stworzenie nie dostało tej szczególnej

godności. Różni się od całego stworzenia – jest kimś szczególnym. To człowieka Bóg chciał po to, by uczestniczył w życiu Boga samego. Na Boży obraz „stworzył mężczyznę i niewiastę”. Oto fundament dla równego szacunku zarówno wobec kobiety, jak i mężczyzny. Przy swej odmienności fizycznej, psychicznej i duchowej mają jednak w oczach Boga równą godność.

Z powyższego przesłania płynie chrześcijański szczególny szacunek wobec każdego człowieka, wobec każdego ludzkiego życia i na każdym jego etapie. Stąd też zdecydowane „nie” Kościoła wobec traktowania kogokolwiek z ludzi w sposób przedmiotowy; człowiek nie jest rzeczą, ale osobą; nie jest „czymś”, ale jest „kimś”. Wartość życia ludzkiego podlega ochronie na każdym jego etapie. Nie wolno go niszczyć ani wtedy, gdy jest jeszcze w formie zarodkowej, ma pierwsze godziny istnienia ani wtedy, gdy jest już u kresu ziemskiego istnienia. Nie mamy prawa decydować, kto ma żyć, a kto tego prawa ma być pozbawiony. Zabijanie dzieci tylko dla tego, że są upośledzone czy chore, eksperymenty medyczne na ludzkich zarodkach i podobne temu praktyki stoją w sprzeczności z tą podstawową prawdą, że to Bóg jest stworzycielem, dawcą życia każdego z nas. Człowiek zawsze pozostanie tylko stworzeniem, sam sobie nie dał życia, ale je otrzymał. Moje życie nie jest absolutnie moje – zostało mi подарowane.

„Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia” (Rdz 2,7). W opisie stworzenia mamy dwa wątki odnoszące się do człowieka. Ten z rozdziału drugiego księgi Rodzaju wspomina, że człowiek z jednej strony pochodzi z „prochu ziemi”, ma wspólny z całym stworzeniem materialny aspekt swego istnienia. Posiada

jednak także życie nieredukowalne do „prochu ziemi”, które pochodzi bezpośrednio od Boga. Ma w sobie „tchnienie życia”, które sprawia, że nie przemija całkowicie wraz z przemijaniem i starzeniem się swojego ciała. Ma w sobie duszę nieśmiertelną. Bł. Jan Paweł II niedługo przed swoją śmiercią pełen nadziei i ufności pisał: „Non omnia moriar. A przecież nie cały umieram, to, co we mnie niezniszczalne trwa!” (Tryptyk rzymski).

Bóg zaangażował się tak bardzo osobiście w nasze istnienie, co tak obrazowo wyrażają słowa o „ulepieniu z prochu ziemi”. On jest jak garncarz, który brudzi sobie ręce stwarzając gliniane naczynie. Kształtuje je wedle swojego zamysłu. Każdy z nas jest jak to gliniane naczynie; Boże dzieło, ale jednak kruche i delikatne. Trzeba ostatecznie wielkiej pokory, aby zgodzić się na to, że jestem tylko stworzeniem a nie Stworzycielem. A może lepiej: jestem aż stworzeniem, takiego Stworzyciela. „Nie jesteśmy – jak uczył Benedykt XVI – przypadkowym i pozbawionym znaczenia produktem ewolucji. Każdy z nas jest owocem zamysłu Bożego. Każdy z nas jest chciany, każdy miłowany, każdy niezbędny”.

„Czyńcie sobie ziemię poddaną” (por. Rdz 1,28). Po zakończeniu dzieła stwarzania Bóg stwierdził, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre (Rdz 2,31). Staje się bardzo dobre dopiero po stworzeniu człowieka. Inaczej było, gdy był stwarzany świat materialny, świat roślin i zwierząt. Tam autor natchniony podkreśla, że „widział Bóg, że były dobre” (por. Rdz 1,3.12.18.21.25). Wszystko to ostatecznie Bóg oddał w ręce człowieka, aby tym roztropnie zarządzał. Całe stworzenie zostało nam подарowane a my jesteśmy tego nie właścicielami, ale tylko dzierżawcami. Czynieć sobie ziemię poddaną, panować nad światem to najpierw zdobywać panowanie nad sobą samym. To troszczyć się o stworzenie i zachowanie go dla przyszłych pokoleń. To tak bardzo praktycznie też chronić środowisko naturalne; nie wyrzucać śmieci do lasu, na ulicę.

Nasze wyznanie wiary „Wierzę w Boga... Stworzyciela” nie ogranicza się jedynie do przeszłości. Bóg cały czas podtrzymuje w istnieniu to, co stworzył. Bez Stworzyciela zginęłoby bowiem i stworzenie. Prawdę tę Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 301) ujmuje w słowach: „Po stworzeniu Bóg nie pozostawia stworzenia samemu sobie. Nie tylko daje mu byt i istnienie, ale w każdej chwili podtrzymuje je w istnieniu, pozwala 1951, 396 mu działać i prowadzi je do jego celu. Uznanie tej pełnej zależności od Stwórcy jest źródłem mądrości i wolności, radości i ufności: „Miłujesz bowiem wszystkie stworzenia, niczym się nie brzydzisz, co uczyniłeś, bo gdybyś miał coś w nienawiści, byłbyś tego nie uczynił. Jakżeby coś trwać mogło, gdybyś Ty tego nie chciał? Jak by się zachowało, czego byś nie wezwał? Oszczędzasz wszystko, bo to wszystko Twoje, Panie, miłośniku życia! (Mdr 11,24-26)»”.

Ks. Roman Stupek SDS

3 Maja w Obornikach

Tegoroczne obchody Święta Konstytucji 3 Maja ze względu na złą pogodę odbyły się częściowo w Sali Widowiskowej OOK. Po akademii delegacje złożyły kwiaty pod obeliskiem a następnie w kościele JTiAP odbyła się Msza św. w intencji Ojczyzny. Fot. Weronika Kryś.

List do mojego Pana

Panie Jezule, codziennie rano obiecuję, że nie będę Cię ranić, że nie będę przybijając Cię swoimi grzechami do krzyża. Codziennie mówię:

Dzisiaj chcę być balsamem na Twoje rany. Chcę ulżyć ci w cierpieniu. Chcę przyjąć na siebie ludzkie grzechy. Chcę się za Ciebie ofiarować na krzyżu. Chcę cierpieć Twoim cierpieniem.

Chcę, chcę, chcę...

Ale czy potrafisz? Czy Ty tego ode mnie oczekujesz?

I okazuje się, że jestem jak inni. Znieważam Ciebie swoimi grzechami i przybijam do krzyża. A Ty ze swoją wielką czułością zadajesz pytanie:

ZNÓW CHCESZ MNIE UKRZYŻOWAĆ?

Wówczas zaczynam odczuwać palący wstyd i przychodzi opamiętanie.

Słyszysz tępe uderzenia młota, wyobrażam sobie jak gwoździe przebijają i zagłębiają się w Twoje ciało, a ciernie korony jeszcze głębiej wbijają się w Twoją głowę.

Rany Twoje Jezule pobudzają mnie do żalu i pokuty, bo tylko one przynoszą przebaczenie i łaskę.

Pokornie proszę, abys nauczył mnie takiej miłości, abym już nigdy nie była przyczyną Twojego cierpienia.

Pozwól, abym zdążyła pod sztandar Twojego Krzyża i aby stał się on dla mnie przewodnikiem życia wiecznego.

Małgorzata

Katechezy przedmałżeńskie

Rzym.-Kat. Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śl.
14 maja – 11 czerwca 2013

Data i godzina	Katechezy wspólne Kościół/Dom Katolicki Parafii NSPJ, ul. Kard. Wyszyńskiego 23	
Wtorek 14.05 Godz. 19.00	Ks. Proboszcz Spotkanie organizacyjne Małżeństwo powołaniem	
Wtorek 21.05 Godz. 19.00	Ks. Ireneusz Wiara fundamentem życia	Doradca życia rodzinnego Miłość małżeńska – rozwój i zagrożenia
Wtorek 28.05 Godz. 19.00	Ks. Ireneusz Małżeństwo sakramentem – zadania	Doradca życia rodzinnego Odpowiedzialne rodzicielstwo – naturalne planowanie rodziny
Wtorek 4.06 Godz. 19.00	Ks. Stanisław Liturgia sakramentu małżeństwa	Doradca życia rodzinnego Postawy antyrodzicielskie a naturalne planowanie rodziny
Wtorek 11.06 Godz. 18.00	DZIEŃ SKUPIENIA Normy etyczne życia małżeńskiego 18.00 spowiedź/nabożeństwo 18.30 Msza św. / katecheza	Doradca życia rodzinnego Dziecko – najcenniejszy dar małżeństwa

Poradnia Życia Rodzinnego

Spotkania indywidualne z narzeczonymi według uzgodnień z prowadzącą.

Akcja ekologiczna

Stań po zielonej stronie mocy

Zbieramy odpady:

płyty CD/DVD/blu-ray,
 pudełka po płytach,
 telefony komórkowe,
 ładowarki, baterie, kabelki.

Termin: tylko do 20 czerwca 2013 r.

Miejsca zbiórki:

- Liceum Ogólnokształcące przy ul. Wrocławskiej 18
- Technikum i ZSZ przy ul. Parkowej 8
- Publiczne Gimnazjum w Obornikach Śląskich
- Publiczne Gimnazjum w Pęgowie
- Szkoła Podstawowa Nr 2 i Nr 3 w Obornikach Śląskich
- Szkoła Podstawowa w Pęgowie, w Osolinie, w Szewcach i w Urazie
- Żłobek Miejski w Obornikach Śląskich
- Przedszkola w Obornikach Śląskich i w Pęgowie
- Urząd Miejski w Obornikach Śląskich
- Obornicki Ośrodek Kultury
- Nadleśnictwo, Energetyka i Gazownia w Obornikach Śląskich
- Różne sklepy w Obornikach Śląskich oraz na wioskach, m.in. w Wielkiej Lipie, w Gołędzinowie, w Pęgowie, w Zajączkowie, w Szewcach, w Kowalach, w Rościślawicach i w Urazie

Organizator akcji: Firma SlamPoland sp. z o.o. w Ostrowie Wielkopolskim oraz Liceum Ogólnokształcące w Obornikach Śląskich (tel. 71 31021 93)

Opiekun akcji: Małgorzata Nehrebecka

Wyjątkowa pielgrzymka Akcji Katolickiej na Jasną Górę

15 czerwca, jak co roku, Akcja Katolicka odbędzie pielgrzymkę na Jasną Górę, powierzając swą pracę i misję w Kościele Matce Bożej. Będzie to pielgrzymka wyjątkowa, bo wynagradzająca za profanację cudownego wizerunku Królowej Polski. Wiele diecezji podjęło, po tym smutnym dla nas wydarzeniu, modlitwy ekspiacyjne. Przybądźmy licznie na Jasną Górę, aby tym razem modlić się w tej intencji wspólnie.

W Roku Wiary, zabierzmy ze sobą krzyże, aby podczas Eucharystii, wraz z wyznaniem wiary podnieść je w górę.

Mamy nadzieję gościć na naszej pielgrzymce panią Marię Grację Tibaldi z Rzymu – Sekretarza Międzynarodowego Forum Akcji Katolickiej oraz przedstawicieli Akcji Katolickiej z Wielkiej Brytanii, Ukrainy, a także Litwy.

W przeddzień pielgrzymki, 14 czerwca odbędzie się konferencja „Być solą ziemi” – **Akcja Katolicka w służbie apostołstwu**, na którą także serdecznie zapraszamy.

Halina Szydełko

PROGRAM

15 czerwca – sobota

9.00 Katedra: Słowo pasterskie Abp. Wacława Depo, Metropolity Częstochowskiego, słowo p. H. Szydełko, słowo bp. M. Leszczyńskiego, wręczenie medali „Za dzieło apostołstwa”

10.15 – przejście na Jasną Górę

11.15 – powitanie na Szczycie Jasnogórskim

11.30 – Msza św. na Szczycie Jasnogórskim pod przewodnictwem i kazaniem Bp. Ignacego Deca, Biskupa Świdnickiego

Kronika z parafii NSPJ

W niedzielę **21 kwietnia** podczas Mszy św. członkowie Wolontariatu Misyjnego Salwator prezentowali swoją działalność oraz prowadzili kiermasz rękodzieła oraz książek poświęconych tematyce misyjnej.

Parafialny Zespół Caritas w dniach **od 23 do 26 kwietnia** wydawał w Domu Katolickim artykuły spożywcze dla osób w trudnej sytuacji materialnej.

W czwartek **25 kwietnia** o godz. 19.15 w Domu Katolickim odbyła się kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”. Katechezę pt. „Czy Jezus z Nazaretu naprawdę był/jest Bogiem?” (cz. 1) poprowadził ks. dr Roman Słupek SDS.

W niedzielę **28 kwietnia** po Mszy św. odprawianej o godz. 12.30 odbyło się spotkanie dla rodziców i dzieci przed rocznicą Pierwszej Komunii świętej.

W środę **1 maja** o godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencji dzieci i rodziców z grupy Różańca Rodziców.

W sobotę **4 maja** dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii świętej przystąpiły po raz pierwszy do sakramentu pokuty i pojednania. W tym dniu kapłani odwiedzili także chorych z posługą sakramentalną.

W pierwszą niedzielę miesiąca **5 maja** o godz. 8.00 sprawowana była Msza św. w intencji Żywego Różańca i odbyła się zmiana tajemnic różańcowych. Podczas Mszy św. o godz. 12.30 udzielany był sakrament chrztu św. Od godz. 15.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. Po Mszach św. Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin będących w trudnej sytuacji materialnej.

W środę **8 maja** w uroczystość św. Stanisława imieniny obchodził superior wspólnoty salwatorianów – ks. Stanisław Mucha. O godz. 18.30 została odprawiona Msza św. w intencji

ks. Stanisława, a przedstawiciele grup parafialnych złożyli Solenizantowi życzenia.

W czwartek **9 maja** sprawowana była Msza św. w intencjach Akcji Katolickiej.

W sobotę **11 maja** o godz. 11.00 odbyła się uroczystość Pierwszej Komunii świętej, a dla dzieci rozpoczął się tzw. Biały Tydzień. Każdy kolejny dzień był poświęcony odrębnemu zagadnieniu, aby pogłębić wiarę dzieci.

W niedzielę **12 maja** podczas dodatkowej Mszy św. o godz. 11.00 odbyła się uroczystość rocznicy Pierwszej Komunii świętej. Po Mszy o godz. 12.30 odbyło się nabożeństwo dziękczynne dzieci pierwszokomunijnych i rozdanie pamiątek Pierwszej Komunii. Ofiary składane na tacę, przeznaczone na cele inwestycyjne w parafii, wyniosły 5600 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

We wtorek **14 maja** rozpoczęły się katechezy przedmażeńskie dla narzeczonych.

W piątek **17 maja** odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja: o godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach, po niej odmówiono różaniec.

Porządki za cmentarzem

27 kwietnia 2013 grupka parafian, która odpowiedziała na apel księdza proboszcza Macieja Chwarścianka, porządkowała teren po dawnych ogródkach działkowych, znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie cmentarza parafialnego.

Warto zadać sobie pytanie – skąd wzięło się tam tyle śmieci? Najwyraźniej niektórzy potraktowali to miejsce jako darmowe wysypisko śmieci. To przykra sprawa, z trzech powodów. Po pierwsze dlatego, że pozwalamy sobie „podrzucić” swoje śmieci

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Porządki za cmentarzem

Dziękujemy serdecznie Parafianom, którzy w sobotę 27 kwietnia pomagali przy porządkowaniu terenu za cmentarzem. Znajduje się tam drewno rozbiórkowe, z którego, po uzgodnieniu w kancelarii parafialnej, można korzystać.

Wydawanie żywności

Aby usprawnić wydawanie żywności w ramach programu PEAD, Caritas międzyparafialna prosi o zgłaszanie się osób będących w potrzebie w terminach podawanych w ogłoszeniach parafialnych według miejsca zamieszkania: we wtorek osoby z Siemianic, Morzęcina Wlk., Kuraszkowa i z wiosek spoza obornickich parafii; w środę z Kowal, Piekar, Wilczyna, Borkowic i Gołędzinowa; w czwartek z Obornik Śl. z parafii NSPJ; w piątek z Obornik Śl. z terenu parafii św. JTIAP.

Wieczór Nikodema

Kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema” odbędzie się w Domu

Katolickim w czwartek 23 maja o godz. 19.15. Katechezę pt. „Czy Jezus z Nazaretu naprawdę był/jest Bogiem?” (cz. 2) poprowadzi ks. dr Roman Słupek SDS.

Boże Ciało

W czwartek 30 maja w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej po Mszy św. odprawianej w kościele NSPJ o godz. 10.00 wyruszymy w procesji eucharystycznej do kościoła św. JTIAP.

Odpust NSPJ

W piątek 7 czerwca będziemy przeżywać odpust ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Uroczystą Mszę św. o godz. 18.30 odprawi i homilię wygłosi neoprezbiter ks. Tomasz Koza SDS.

Majowe i czerwcowe

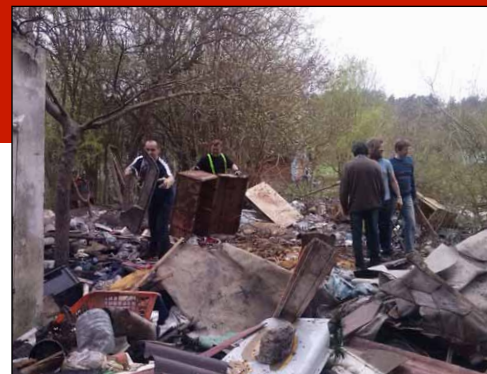
Nabożeństwa majowe i czerwcowe codziennie o godz. 18.00.

WC

Na okres miesięcy letnich z tytułu kościoła została postawiona kabina toaletowa. Pozostaje ona do dyspozycji podczas wszystkich nabożeństw, przy czym w tygodniu należy z zakrystii pobrać kluczyk.

Strona parafii NSPJ

www.parafiaoborniki.sds.pl

komuś innemu. Po drugie dlatego, że w ten sposób unikamy płacenia za utylizację swoich odpadów. W końcu dlatego, że nie traktujemy przyrody tak jak na to zasłużyła – jako wspa-

niałego dzieła Bożego, któremu należy jest szacunek. Miejmy nadzieję, że nikt więcej nie będzie już tam wyrzucał swoich śmieci.

Małgorzata Pawlak

Kronika z parafii JTiAP

1 kwietnia przeżyaliśmy niedzielę Dobrego Pasterza. W tym dniu kazania o tematyce powołaniowej głosił diakon Tomasz Koza SDS. Odbyło się również spotkanie dla dzieci przygotowujących się do I Komunii Św. i ich rodziców. Natomiast przed kościołem wolontariusze zbierali do puszek ofiary jako wsparcie akcji „Mogłę pradziada ocal od zapomnienia”. W ramach tej akcji wolontariusze z Obornik Śląskich wyjadą do Husiatyna, by tam pracować przy porządkowaniu polskiego cmentarza. Za ofiary składamy Bóg zapłać.

23 kwietnia, w czwarty wtorek miesiąca, po Mszy św. wieczornej modliliśmy się w nowennie do św. Judy Tadeusza.

25 kwietnia przypadł w naszej parafii dzień Wzrosty Adoracji. Adoracja trwała od godz. 15.00 do 19.00.

26 kwietnia odbyło się nabożeństwo medytacyjno-adoracyjne w duchu lectio divina – modlitwy słowem Bożym.

28 kwietnia Ochotnicza Straż Pożarna z Obornik Śląskich, z racji święta św. Floriana – patrona strażaków, przeprowadziła przed kościołem zbiórkę pieniężną na zakup umundurowania i podręcznego sprzętu dla strażaków z jednostki obornickiej. Zebrano 2004 zł 48 gr.

29 kwietnia odbyło się spotkanie modlitwowe Kręgu Biblijnego.

1 maja rozpoczęliśmy maj, a wraz z nim nabożeństwa ku czci Matki Bożej, które sprawujemy w tygodniu o godz. 18.30, a w niedziele święta o 16.30.

Z dniem **1 maja** na własną prośbę odszedł z pracy jako organista pan Janusz Widziszewski. Bardzo dziękujemy panu Januszowi za ponad 30-letnią służbę w naszych kościołach przy organach. W duchu wdzięczności polecamy jego osobę w modli-

twach i życzymy Bożego błogosławieństwa i opieki Matki Najświętszej. Tym samym pracę jako organista rozpoczął pan Janusz Rozpara, którego serdecznie witamy i życzymy mu wielu Bożych łask i opieki Matki Najświętszej w służbie w naszym kościele przy organach.

2 maja po Mszy św. wieczornej sprawowaliśmy Godzinę Świętą.

3 maja przeżyaliśmy uroczystość NMP Królowej Polski oraz rocznicę Konstytucji 3 Maja. Msze św. sprawowane były według porządku niedzielnego. Uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny była sprawowana o godz. 11.00. Także 3 maja podczas Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiło uroczyste wprowadzenie i poświęcenie sztandaru parafialnego Królowej Różańca Świętego, a później nastąpiła zmiana bilecików Straży Honorowej Serca Pana Jezusa.

4 maja po Mszy św. o godz. 8.30 sprawowaliśmy nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca NMP. W tym dniu odwiedziliśmy naszych chorych z posługą sakramentalną. Natomiast Msza św. o godz. 19.00 sprawowana była w intencji Straży Pożarnej w Obornikach Śląskich z racji wspomnienia św. Floriana.

5 maja, w pierwszą niedzielę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic Różańca świętego. Po południu od godz. 15.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu, zakończona nabożeństwem majowym o godz. 16.30. Przed kościołem Akcja Katolicka przeprowadziła zbiórkę do puszek na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin. W tym dniu po Mszy św. o godz. 12.30 odbyło się spotkanie dla rodziców i dzieci, które w tym roku będą przeżywać rocznicę I Komunii Świętej.

7 maja odbyło się spotkanie organizacyjne przed festynem międzyparafialnym „Salwator”

8 maja odbyła się konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielnymi chrztałmi.

10 maja odbyło się nabożeństwo medytacyjno-adoracyjne w duchu lectio divina – modlitwy słowem Bożym.

12 maja swoją praktykę diakańską zakończył dk. Tomasz Koza SDS. Dziękujemy za jego zaangażowanie w życie parafialne wspólnoty zakonnej. Życzymy Mu obfitego błogosławieństwa w ostatnich dniach przygotowań do święceń kapłańskich, które przyjmie

25 maja w sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Trzebini. Uroczystą mszę św. prymicyjną będzie sprawował w naszym kościele w sobotę 8 czerwca o godz. 19.00.

12 maja po Mszy św. o godz. 17.00 odbyło się spotkanie formacyjne z konferencją dla uczniów klas drugich gimnazjum, przeżywających pierwszy rok przygotowania do sakramentu bierzmowania, oraz ich rodziców. W tym dniu taca na remont kościoła wyniosła 6015 zł.

13 maja odbyło się pierwsze w tym roku nabożeństwo fatimskie. Rozpoczęło się o godz. 18.30 nabożeństwem majowym, następnie została odprawiona Msza św., procesja światła z figurą Matki Bożej Fatimskiej, różaniec fatimski i Apel Fatimski.

14 maja, w drugi wtorek miesiąca, sprawowaliśmy nowennę do św. Antoniego Padewskiego.

15 maja o godz. 8.00 sprawowana była Msza św. z okazji Święta Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II.

18 maja dzieci z klas drugich po raz pierwszy przystąpiły do sakramentu spowiedzi świętej.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Rocznica I Komunii Świętej

– 26 maja o godz. 9.30.

Przyjęcie członków do Straży NSPJ

7 czerwca, w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, podczas Mszy św. o godz. 18.00 nastąpi przyjęcie nowych członków do Straży Honorowej Serca Pana Jezusa. Wszystkich, którzy pragną włączyć się w Godzinę Obecności, zapraszamy na tę Mszę św.

Prymicje ks. Tomasza Kozy

8 czerwca o godz. 19.00 zostanie odprawiona Msza św. prymicyjna ks. Tomasza Kozy SDS, który odbywał swoją praktykę diakańską w naszej parafii.

Fanty i ciasto na festyn

Po raz czwarty organizujemy Festyn Międzyparafialny, dlatego prosimy parafian o pomoc.

Potrzebne są **fanty** na loterię. Można je przynosić na plebanie obu parafii. Gdyby był potrzebny transport, prosimy o kontakt telefoniczny pod numerem 609 990 918.

Prosimy także parafian o ofiarowanie **wypieków** na festyn parafialny. Ciasta będziemy odbierać tuż przed festynem. Szczegółowe informacje zostaną podane w ogłoszeniach parafialnych.

Zobacz info o festynie na facebooku: <https://www.facebook.com/events/13514731011971/?context=create>.

Odpuść św. Antoniego

13 czerwca o godz. 18.30 zostanie odprawiona uroczysta Msza św. odpustowa ku czci św. Antoniego Padewskiego.

Nabożeństwo fatimskie

14 czerwca o godz. 19.00 będzie kolejne nabożeństwo fatimskie.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857. Parafia Rzymyskokat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego, ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie

Psycholog

pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Tel. w godzinach dyżuru: 71 310 23 52.

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Pierwsza Komunia św. w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa

w Obornikach Śląskich 11.05.2013r.

1. Gabriela Banaszak
2. Kacper Będkowski
3. Marta Czerwińska
4. Dawid Dobrowolski
5. Aleksandra Drelich
6. Jakub Drelich
7. Kamil Drelich
8. Wiktoria Droś
9. Jakub Durlej
10. Milan Fiłon
11. Natalia Jabłońska
12. Nicola Janowicz
13. Mikołaj Jurczyszyn
14. Klaudia Kindrat
15. Zuzanna Klempert
16. Kacper Kobielski
17. Martyna Kozak
18. Maciej Lis-Olszewski
19. Michał Łuczuk
20. Julia Marczak

Klasa II a. Fot. Klaudiusz Czarnota.

21. Jakub Mikołajczak
22. Karolina Nowacka
23. Maciej Nowak

24. Julia Olbert
25. Jakub Ołdziejewski
26. Oliwia Pawlak
27. Mateusz Pażyra
28. Michał Prędotą
29. Karol Raduchowski
30. Wojciech Razik
31. Paulina Rychter
32. Aleksandra Skorupska
33. Nikola Skorupska
34. Zuzanna Stabiszewska
35. Daria Szachnowska
36. Patryk Szczuka
37. Helena Szkwerko
38. Aleksandra Świątek
39. Krzysztof Tyras
40. Tomasz Wilamowski
41. Krzysztof Wiśniewski
42. Juliusz Wojewódka
43. Ida Zaremba

Klasa II b. Fot. Klaudiusz Czarnota.

3 czerwca czcimy świętego Antoniego, do którego zwracamy się w różnych potrzebach.

LIST DO ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO

Święty Antoni Padewski,
Patronie od zguby,
Pomóż odnaleźć się światu
Bo świat się pogubił...

Ludzie nie wiedzą, co czynią,
Ludzie się prawie nie znają,
Ludzie w chaosie żyją,
Ludzie inaczej niż dawniej
Szanują się czy kochają.

Ludzie wartości dawno pogubili,
Ludzie zła od dobra już nie odróżniają,
Ludzie tych, co ich prowadzą do zguby
Za wzorce uznają.

Na świecie bogactwem
się pyszną lichwiarze,
Na świecie padają
Kolejne ołtarze ...

A świat przez ludzi nękania,
A świat przez ludzi niszczoney
Nie umie już ich okiełznać
I czuje się też zagubiony.

Więc, święty ubożuchny,
Co siedzisz wysoko w niebie,
Pomóż i światu, i ludziom
Powrócić znów do siebie.

Bo jeśli TY, żeby pomóc,
Nie ruszysz niebem całym,
To zginą też na tym świecie
Wszystkie Twe ideały ...

Bogumiła Konstancja Załęska
(Z tomiku „Miejsce na ziemi”)

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia JTiAP

17. Paweł Pluta, 28.04.2013 r.
18. Lena Kusaj, 05.05.2013 r.
19. Piotr Klusek, 05.05.2013 r.
20. Piotr Rogowski, 05.05.2013 r.
21. Kayah Cano Ilnicki, 10.05.2013 r.
22. Monika Dziuba, 12.05.2013 r.

Parafia NSPJ

12. Marcel Maślankowski, 20.04.2013 r.
13. Jakub Drelich, 03.05.2013 r.
14. Kamil Drelich, 03.05.2013 r.
15. Aleksandra Drelich, 03.05.2013 r.
16. Henryk Robert Chmieliński,
04.05.2013 r.

Sakrament małżeństwa zawarli:

Parafia JTiAP

4. Michał Krawczyk
i Paulina Tyc, 01.05.2013 r.

Parafia NSPJ

3. Robert Chmieliński i Paulina Magdalena
Budasz, 04.05.2013 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia JTiAP

19. Marian Adamowski, 1.82,
zm. 18.04.2013 r.
20. Radojewska Maria, 1.96, zm. 09.05.2013 r.

Parafia NSPJ

16. Felicjan Wasilewski, 1.78,
zm. 15.04.2013 r.
17. Adam Piotr Pańków, 1.18,
zm. 13.04.2013 r.
18. Michał Kucharski, 1.78, zm. 25.09.2013 r.
19. Irena Pala, 1.61, zm. 03.05.2013 r.
20. Rozalia Mróz, 1.55, zm. 06.05.2013 r.
21. Stanisława Ziółceka, 1.93,
zm. 07.05.2013 r.
22. Krystyna Frąckowiak, 1.66,
zm. 07.05.2013 r.
23. Ryszard Będkowski, 1.62,
zm. 13.05.2013 r.

Festyn międzyparafialny

15 czerwca 2012 r.
OSiR, godz. 15.00–21.30

W programie między innymi:

- występy artystyczne
- zabawy sportowe dla dzieci i rodziców
- warsztaty plastyczne prowadzone przez artystę malarza
- książki wydawnictwa Salwator
- atrakcje i pokazy kulinarne – domowe wypieki i specjały
- „Cegielnia” – każdy fant-cegiełka wygrywa
- zawody Księża kontra Samorządowcy
- wioska harcerska

*Zapraszamy wszystkich
na świetną zabawę dla całej rodziny*

PIELGRZYMKA MĘŻCZYN I MŁODZIEŃCÓW DO PIEKAR ŚLĄSKICH

Wszystkich chętnych mężczyzn i młodzieńców, przede wszystkim ojców i synów zapraszamy do udziału w wielkiej pielgrzymce do Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej do Piekar Śląskich, która odbędzie się 26 maja 2013 roku.

Zapisy w zakryściach obu obornickich parafii. Koszt pielgrzymki (przejazd w obydwie strony autokarem) wynosi 50 zł.

ks. Ireneusz Pelka SDS

TRZEBNICA
31.5 - 01.06
[pt - sob]

WYSTĄPIĄ m.in.:
- FRAGUA [pt]
- MIETEK SZCZEŚNIAK [sob]

ORGANIZATORZY:
rms, GMINA TRZEBNICA, CENTRUM

PATRONAT HONOROWY:
MAREK DŁUGOZMA - BURMISTRZ GMINY TRZEBNICA
KS. PIOTR FILAS SDS - PROWINCJAŁ SALWATORIANÓW
KS. MILTON ZONTA SDS - GENERAL SALWATORIANÓW

GMINA TRZEBNICA

POKOCHAJ MIŁOŚĆ!

światłotanie

rms.salwatorianie.pl
festiwal.salwatorianie.pl

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), ks. Karol Węgrzyn SDS, Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, Magdalena Liszka, Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak, Monika Pawlak, ks. Ireneusz Pelka SDS (asystent kościelny), Zbigniew Stachurski, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymsko-katolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.